

[Anders Andersen.]

brugets vilkår og problemstillinger ud fra mere realistisk hensyntagen til de faktiske forhold end det, der har været tilfældet igennem de senere uger.

Må jeg slutte med at gøre opmærksom på, at landbruget er jo ikke det eneste erhverv, og landbruget er ikke den eneste befolkningsgruppe, der på den ene eller på den anden måde nyder godt af de midler, som staten, samfundet stiller til rådighed. Det glemmer man ofte i debatten om landbrugets forhold. Det kommer ofte til at stå, som om landbruget her indtager en særstilling. Vi ved f. eks., at skibsbygningsindustrien får et større tilskud pr. beskæftiget, end der i øjeblikket ydes inden for landbruget til den selvstændige landmand. Det er, fordi skibsbygningsindustrien har de samme problemer som dansk landbrug. Man møder også den subsidierede produktion, og vil man opretholde skibsbygningsindustri, så må man give denne industri særlige vilkår. Det er der i og for sig ikke noget urimeligt i, når man ønsker at opretholde den.

Vi kender på andre områder, hvordan man yder mange hundreder af millioner kroner i støttetilskud. Alting herhjemme betegnes efterhånden som sociale problemer, men man kan i mange tilfælde sætte spørgsmålstegn ved, hvor socialt det er i disse former, som vi har på en lang række områder. Vi har altså fra samfundets side taget hensyn til mange andre problemer i vort samfund, og jeg håber, man vil forstå, at der må også ske en hensyntagen til de vilkår, som dansk landbrug arbejder under.

Se, dette er jo en førstebehandling, og inden disse lovforslag skal til tredje behandling, skal der gennemføres et udvalgsarbejde. Der er tid til under dette udvalgsarbejde at ændre disse forslag i positiv retning og medvirke til at skabe forståelse for hos de mange titusinder af landmænd, at lovgivningsmagten stadig væk mener, at der er behov for en landbrugsproduktion af anselig størrelse, og at man er parat til at yde ret og rimelighed over for landbruget.

Jeg henstiller, at man under dette udvalgsarbejde tager disse problemer med ind i overvejelserne og forbedrer lovforslagene med henblik herpå.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Indledningsvis vil jeg gerne takke den store kreds af ordførere, som har givet tilslutning til de af regeringen her fremsatte lovforslag, en tilslutning, der i sine hovedlinjer er en opbakning af de synspunkter, lovforslagene er udtryk for både i indhold og målsætning, og af en sådan karakter, at det ikke giver anledning til ret mange bemærkninger fra min side på dette sene tidspunkt.

Hr. Chr. Thomsen pegede på, at den gældende kornlov ikke havde spillet fallit. Jeg kan ikke være helt enig i denne betragtning. Forholdet er det, at den gældende lov er bygget op med det formål for øje, at der normalt vil være et importbehov. Situationen er nu den, at vi i år har haft eksport og formentlig — hvad jo ingen kan vide — også vil få det i det kommende høstår. Derfor var opgaven at søge at formulere en kornordning således, at den kunne fungere i begge situationer, men samtidig at forme en kornlov uden de garantier, som man har kendt fra tidligere brødkornordninger, og som på forhånd ville forpligte staten til at stille de fornødne beløb til rådighed, alt under hensyn til produktionens størrelse.

Vi har derfor i de forhandlinger, vi har ført med landbruget, stræbt efter at finde frem til en formulering og en aftale med landbruget om, at kornloven i forbindelse med afsætningsloven skulle kunne virke under begge forudsætninger. Selv om der nu er visse dele af de aftaler, som er opsagt, nærer jeg alligevel fortrøstning til, at man med de erfaringer, man har gjort i år, også i det kommende høstår vil kunne bygge videre, således at man er i stand til at gøre kornloven mere effektiv og gøre det på et tidligere tidspunkt, hvor en indsats af beløb fra dispositionsfonden vil kunne være betydeligt mere effektiv end i år, hvor den nødvendigvis måtte komme på et noget senere tidspunkt.

Vi håber altså, at der, til trods for at der ikke er sket væsentlige ændringer under de forhandlinger, der har været ført, er lagt et grundlag inden for de økonomiske rammer og den afbalancering, der må være mellem kornprisen og den dyriske produktion, et grundlag, man kan bygge videre på.

Må jeg videre sige til hr. Chr. Thomsen i forbindelse med de spørgsmål, som blev stillet